

Ebba var álitíð heima hjá Restorff

ÓLI JACOBSEN
olij@sosialurin.fo

Hesa ferð fara vit at umrøða Elsebeth Anthoniussen, sum gjørdust ein partur av húsinum hjá Restorff. Tað var hon sum helt húsið heima hjá Andreas William, son gamla Resorff, og konu hansara Helenu, sum William Heinesen kallar »min romantiske bedstemor.« Ebba, sum hon vanliga var kallað, var ættað úr Hvalvík. Tá hon doyði syrgdi Poul A. Restorff, sonur Andreas William, fyri at hon fekk gravstein. Tí ber til at minnst hana nærum 100 ár eftir, at hon er deyð. Poul uppkallaði eisini eina dóttir eftir Ebbu. Keldan til hesa frásøgn er Carolina, mamma William. Hon greiðir eisini frá um mammu Ebbu

Vi børn holdt så meget af Elsebeth, ja næsten lige så meget som af mor. Hendes mor, som vi kaldte Ebbamor, boede ude i Bø. I Ebbamors hus kom jeg meget. Jeg blev ofte fulgt derud om morgenen, og om aftenen bar Antonius mig hjem. Han var broder til Ebba. Jeg kan endnu huske, at hans røg fra kridtpiben, som var fyldt med kardus, kom i øjnene på mig og blandede sig sammen med den friske luft fra søen. Ebbamor ligefrem elskede mig, og der var dejligt ude hos hende. Hun havde et lille køkken mod vest, et lille værelse mod øst og en stor luftig stue mod syd med 2 store vinduer med roser og lugtegeranier. På væggen hang der runde billeder, forestillende Kristian d. 1., kong Hans, Frederik d. 1., ned til Chr. d. 4.

De havde ko i kælderen og om morgenen fulgte vi den ud til Mattalág og

afhentede den igen om aftenen. Jeg var også med i torv og legede derude, mens Ebbamor arbejdede, det var opp ved Vardevejen. Når så høet blev båret hjem, stod høstakken i deres have, de havde en pæn have med blomster og rabarber. Så blev der holdt gilde for dem, der bar hø, stående ret var lammefrikkase med hvideroer og kaffe og hjemmebakket julekage.

Ebbamor blev så tidligt enke, hendes mand var fra Velbestad. Der boede hun med sine 3 børn.

Ebba var trúföst

Ebba kom til os og var hos os til hun døde, og da var hun 69. Den anden datter hed Ella, hun tjente hos Johs. Jeramiassen til hun døde i huset hos hans søn Niels Johannesen. Sønnen Antonius var fisker, men gjorde jo alt muligt arbejde for moderen. Når vi spiste

ELSEBETH ANTHONIUSSEN
F. 2.AUG 1845
D. 4. SEPTEMBER 1914
DU HAR VÆRET TRO
OVER LIDET
JEG VIL SÆTTE DIG
OVER MEGET

i Hvalvig, var der en mand der omkom i grinden, og Ebba mente, at den grind kunne ikke spises, da det sikkert var den døde mand der hylede. Hun var meget overtroisk. Hun havde altid en drømmebog, som hun troede på. Hver gang nogen havde drømt noget ekstra, så var det at gå til hende og få forklaring på det. Ligeledes med at spå i æggehvide. Hun hældte en æggehvide i et glas vand, så fik man at se, hvad ens tilkommende mand blev, dannede der sig figurer, der lignede sejl på et skib, så blev han jo sømand og så fremdeles.

Hun havde en farbroder, der blev kaldt Ole Boy, han kom så meget hjem til os i køkkenet, hun lignede ham så meget. Den onkel blev så helt blind, og blev ledet hjem til os hver dag, og så satte far ham til at støde kanel til butikken. Jeg husker hvordan han sad med fingrene nede i morteren for at føle, om det nu var fint nok, så fik han middagsmad og kaffe, og havde det varmt og godt så længe.

Ebba var med alt det en troende kristen og gik altid i kirke. Som oftest havde hun mig med, men jeg fattede ikke noget af, hvad præsten sagde. Jeg morede mig med at tælle hvor mange, der havde hatte på i kirken, og det var ikke mange, langt de fleste havde tørklæde på. Men jeg fik lært en del salmer.

Nå, tilsidst giftede han sig med en pige, der tjente hos os. Det var Christianna á Kák. Så blev det alt så forandret. De var gift i 8 år, men havde ingen børn. Antonius døde og konen gik til sin familie igen. Så var Ebbamor alene i huset, – jeg kom der også om søndagen sammen med Ebba og mindst 4 af os søskende. Hun kunne ikke gå hjemmefra, uden at hun havde flere af børnene med. Når hun var ude at spadserere med os havde hun altid færøsk dragt, rødstrøbet skørt, fint tørklæde, en strikket trøje med korte ærmer, snøret sammen foran og et lille broget tørklæde om skulderne. Over hele dragten havde hun et brunt sjal, – det lugtede så godt og et pænt silketørklæde om hovedet, altid færøske sko og galocher, man så hende aldrig med lædersko.

Ebba var eitt signað menniskja, men stöðuföst

Samme Ebba var et prægtigt menneske, men mor kunne ikke få hende længere end hun selv ville. Vi fik næsten altid 2 retter mad til middag, men vi havde lige fået et nyt komfur, hvorpå der stod på den ene side: »Eneret» og hun var ikke til at formå at lave mere end den ene ret mad til middag, fordi komfuret kun var til en ret, det stod at læse udenpå. Engang da der var grind

til middag derude, blev maden hældt op i et trug og så sad vi omkring. De bedste stykker blev altid lagt foran mig, så fik jeg rugbrød med tyk fløde på og kaffe til.

Nå, tilsidst giftede han sig med en pige, der tjente hos os. Det var Christianna á Kák. Så blev det alt så forandret. De var gift i 8 år, men havde ingen børn. Antonius døde og konen

Oddvør Johansen er dóttir Ebbu. Hon hevur skrivað Sebastians hús, har húsini hjá A. W. Restorff saman við gamla kirkjugarð prýðir permuna.

Húsini hjá A. W. Restorff sum tey siggja út í dag.

Ebba, uppkallað eftir Ebbu, saman við ommusoninum Ísaki

Næstu ferð

Grøvin, sum verður umrødd næstu ferð, verður tann hjá konu Quilling, hvørs navn øll kenna frá Quillingsgarði.